

P. Krizostom:

Jezus — detinskih src prijatelj.

Mati Suzana,
od solnčnih pramenov obdana
ni sveža vsa od junijske nedelje,
h Gospodu pripelje
tri bisere jasne,
tri pličice glasne,
dve hčerki in sinčka.

„Tvoja roka polna je dobrot:
blagoslôvi, o Gospod,
Zoro, Doro, Benjaminčka!“

Detinskih src prijatelj
v otroke svoj globoki,
milostni pogled uprè.

Sramežljivo Benjaminček
lilijo pobesi v roki,
milo v Rešenika zre:

„Tale limbar, Jezus moj,
na moji je gredici zrastel —
sprejmi ga — naj bo tvoj!“

Za njim smehljaje Zora mala
šopek rož Gospodu rada bi dala.

Le Dora s sklenjenimi prstki
brez darila Bógu zrè v obraz.
Nekaj rada bi mu razodela,
a zamrl ji je v prsih glas.

Vsevedni pa že vé za njene
želje:

„O blagor tebi, dobro dete!
Srce mi daješ svoje v dar?
Največje moje je veselje,
da sem nedolžnih src vladar.“

Rahlo jo Gospod poboža,
da zardè ji lica kakor roža.

V ozadju dva apostola stojita,
v kraljestvo zlatih dni strmita.

Tedaj Gospod povzdigne svete
roke
in blagoslôvi blažene otroke.

